

□ ΕΤ 3: δόξα τό Θεό - πολύ δου-
λειά - πολύ αγάπη - τό κοριτσάκι ά-
πήχθηκε - στό σπίτι τής δεσποινίς
Γκαρσία - δουλία - άεροδρόμιο έσω-
τερικό ή διεθνή; Διεθνή παρακαλώ -
Μανδρίτη (5 φορές!) (10/7).

□ MEGA: 'Αλεξάνδρια - παρέδωσε
τό δπλο σου (προστακτική) - περί δι-
καιον και άδικον συντάγματος (23/7).

□ ANTENNA: νά 'μαστε εύγνώμων

(2/7) - δυσιдайμονία (2 φορές), (15/7)
- έχεμύθια - 'στοιχάκια (23/7) - άνα-
προσάρμοστη συμπεριφορά - έκπρο-
σώπιση - πρέπει νά άραιώνεται (έσεις)
- άν δέν παρεβρεθεί - άψήφισε (7/7).

Μέ τόσο «γραμματιζόμενη» τηλεό-
ραση, μόνο ώς Τηλέμαχος μπορεί νά τά
βγάλει πέρα ό τηλεθεατής.

Γιάννης Β. ΚΩΒΑΙΟΣ

□ □

‘Ο Γιωργής Κότσιρας τόν μήνα αυτό διάβασε:

Μαρίας Λαμπαδαρίδου-Πόθου: «Μυστικό πέρασμα», ποιήματα, σελ. 48, 'Αστρο-
λάβος / Εύθύνη, 'Αθήνα 1989

Η Μαρία Λαμπαδαρίδου-Πόθου, έπισημασμένη περίπτωση τής Τέχνης του Λόγου, έ-
κλεισε 30 χρόνια από τό πρώτο ποιητικό της βιβλίο τίς «Συναντήσεις», συνεχίζοντας
μέ άλλα όκτώ έως τό τελευταίο τό «Μυστικό πέρασμα», Νοέμβριος 1989. 'Ενδιάμεσα
φανερώθηκαν 12 βιβλία της πεζού λόγου, ένα παιδικό, δύο δοκίμια κριτικοισθητικά και
13 θεατρικά πού παρουσιάστηκαν από τήν ελληνική Σκηνή και ένα στό Παρίσι.

Τό πρόσφατο ποιητικό της βιβλίο «Μυστικό πέρασμα», τήν προβάλλει έντονα, σημα-
δεύοντας παράλληλα και τό σύνολο του έργου της πού χαρακτηρίζεται από τό λάμπος
τής ποιητικής πνοής. 'Εδώ ή λάμψη του λόγου, τής λέξης, τής φράσης και του συνδυα-
σμού τους, παίρνουν υπόσταση έντονης ύπαρξης, γίνονται σώμα και αίμα τής ίδιας υπό-
στασης τής Ποίησης, πού ρέει στό ποίημά της μέ έσωτερικό παλμό, καθώς από τίς ρωγ-
μές τής 'Υπαρξης αναδύονται μέ ρυθμό φυσικής αναπνοής, καταλήγοντας πολλές φορές
σέ τόνους χρησμού.

Δεκατέσσερα είναι τά περάσματα στό «Μυστικό πέρασμα», σημασιδοτώντας μέ τά
μέσα τής ποίησης τήν αγωνία: τής 'Υλης, τής Μνήμης, τής 'Απουσίας, τής Φωτιάς,
τής Θάλασσας, τής Λάμψης, του Αίματος, πού σημασιδοτούν μαζί μέ τά 'Όνειρα μιά
'Οσμή Ναού. Καί όλα αυτά τά περάσματα δέν παρατίθενται, αλλά συντίθενται, άποσε-
λούν μιά σύνθεση μέ λάμψη από τό ύπαρξιακό πάθος, 'Οσμίζεσαι τό αίμα τής πληγής,
όπως στό άυθεντικό περιστατικό για τό παιδάκι πού έφυγε, τό παιδάκι πού έχασε, προ-
φέροντας στίχους οδύνης: «Νά περάσω στην άλλη Διάσταση/ Στόν άλλο καιρό/ Νά μπο-
ρώ νά σ' άγγίξω πέρα/ 'Από τόν φθαρτό μου λόγο πέρα/ 'Από τά πέτρινα δάκρυα/ 'Οσμή
τής Ψυχής/ Πού διαισθάνεται τό αίμα. Ποιητική αλήθεια όπου τό ανέγγιχτο σέ άγγίζει
στά μύχια τής ψυχής, μέ τέχνη άπλή χωρίς τήν παραμικρή επιτήδευση.

'Ενας παιδεμός αισθησης και διαίσθησης είναι ή ποιητική αυτή σύνθεση μέ στίχους
και στροφές ουσιαστικές πού μέ τήν αλήθεια τους, εκτός από τήν εμφάνη βάσανο τής
ψυχής, καταδύονται στό βάθος της, ανασύροντας τό μέσα Φώς. 'Η αλήθεια της είναι
φανερή ακόμη και στα έξωτερικά σημάδια τής μορφής, εκλεκτική, μέ ρυθμό άρμόζοντα
στην ποίηση, μέ σίγουρες καιριες διατομές. Ποίηση χαρακτηριστικής εκ βαθέων ευαι-
σθησίας, έπισημαντική, πού πολλές φορές οι στίχοι της κερδίζουν τό στοιχείμά τους,
παίρνοντας διαστάσεις χρησμικές. Σωστά και αληθινά ύπομνηματίζουν δύο άκροτελείοι
στίχοι της:

Δέν περπατώ πιά
Βυθίζομαι σαν όνειρο προφητικό.

Γιωργής ΚΟΤΣΙΡΑΣ

Μιλάτε στους φίλους σας για τήν «Εύθύνη»; Στείλατε τά όνόματά τους για
νά λάβουν τό «τεύχος Γνωριμίας»; Τώρα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά,
έχουμε ανάγκη από τήν δραστήρια, δυναμική φιλία σας.